

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 249. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263070048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- At deraf korter tiid en kraftig Saft udflyder,
 [261] Som du til Lefveren ved Middel-Aaren (e) sender,
 I nærings meening slig, hun den til Blood forvender,
 Oc gifver det igien naar Saften ny sig yder,
 At samme færske-blood til alle Lemmer flyder,
 Ved Aaregange krum: Som Kilderne Vand-riige,
 Op-hvellende med Mact, fordocht' i mange Diige,
 Befucter Hafven grøn, forqvægner ymper alle,
 At ingen træer døer ud, oc for Vand-mangel falde.
 Her ved det Vand-drag klart udspringer Rooser skønne,
 Den skarpe Munke-urt hos Qvæ-træet staaer det grønne,
 Cypriis, Lavendel blaa, de Mor-bær lifftig-suure,
 Den fructbar Viinstok her; der Rosmarin hin puure;
 Her voxer Fügen søød, der Brynden *Abrod* fucter,
 Her beeske Malurt graa, der sødist Balsam lucter:
 Saa oc det ferske Blood fra Lefvens Kilde flyder,
 I mangel Aare-bek sig daglig kraftig yder:
 Det strecker Scener ud, til Been det sig forhaarer;
 Nu Kiød forandris til, det samme Blood i Aarer,
 Det her marf-mager er, oc der ved Lefver-becke,
 En Huund forskaffer hviid: Ej vilde lenge recke
 Vor Lefnits Silke-traa, Liifs-planten snart blef øde,
 Om vor Køgmeister' (f) ej beskickedt slig Føde.
 Dog, som vel ofte skeer, at Glasse-hjelm hin puure,
 I *distillats* forfyldt, i Ild hin ofver-stoore,
 [262] Kand spring' oc spildis bort med al sin Oli komme:
 Saa oc Bryst-panden heed (g) med Lefver, Systemen fromme, (g) Mahven.
 Kand vel forstoppis saa, at half-raa Spiisen ydis,
 Oc derfor icke kand til fuld-got Blood udbrydis.
 Hvorfor er tiid mand ej sit Køken saa formeerer
 At det for vel forseet med *Feber* os fortærer.
 Hvad vil jeg ydermeer, mig med de ting bemøje, (h)
 Der mig forborgen' er oc Gud mig tog fra Øje,
 Jeg ej forstykke vil, jeg vil ej *antomere*
 Det lille Verdens Huus, (i) som Gud self lood staffere,

(e) *Pena canis*
 den huale
 Aare imellem
 Mahven oc
 Lefveren.

(f) Mauge oc
 Lefver.

(g) Indvortis
 førborgene
 Lemmer der
Autonomi oc
 Følelse-opskæ-
 rere har med
 at bestille.
 (i) *Mezankens*
 Legeme.